

Снага Александра Вучића је у страху народа да прогледа и види уплашеног човека који с небеских висина стреми паду, а не лету.

Уплашен и прилично усамљен, верујте, пада покушавајући читаву Србију да повуче за собом позивом на некакав срамотан унутрашњи дијалог о Косову и Метохији, тражећи алиби за издају коју ће моћи да припише вољи народа, што му не сме проћи ако је у нама још капи крви предака коју нам ваља оставити за потомке, а не пролити за мастионицу и перо Александра Вучића, којим ће заувек ставити тачку на Србију!

Не претерујем, верујте, јер Србије без Косова и Метохије- НЕМА!

Постојати може, али је нема!

Не као државе, јер држава је дом, а може ли се у дом без темеља, прага, прозора, огњишта, верига над њим и кандила под иконом?!

Једини мит с којим би му ваљало да раскрсти је он сам, створен од опсене и лажи, спреман да Србију сведе на меру два котура тоалет папира, па кад се потроше...

Пред нама су дани по којима ће нас столећа памтити, па нам ваља дозвати се у памет, јер, људи, не може грана на којој седимо бити зеленија ако се стаблу сатре корен, колко год покушавао да нас убеди како ће брижна Европа притрчати да придржи грану док с ње висимо ко мајмуни, увесељавајући гримасама и урлицима богату господу...

Сада је тренутак саборности, чини ми се важнији неголи и један у страдалничкој

историји, јер и ви који никада ногом нисте крочили на Косово и Метохију морате схватити да јесте пресвето баш зато што никад не мораш закорачити а закорачио јеси!

Свакоме од нас је први корак на Косову и Метохији, где год нам се чинило да смо га другде направили!

И онај први плач новорођеног јесте плач за тим лактом освећене земље, јер док год плачемо за Косовом имамо се чему искрено и радовати!

Народ који нема над чим да заплаче- нема ни за чим да се насмеје...

И ви који у Бога не верујете, знајте да од верује у вас и вероваће довека, јер кандила ондашњих светиња тињају за сваког од нас, незгасла вековима, па одакле нама право да у Вучићевом монологу који само уз наше јадно пристајање може бити какав дијалог- дунемо у тај свети пламен и смрачимо бескрај верујући да је за постојање довољно само бити жив, али не и животан?!

